

Dosarul nr. 2ra-1487/2021

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (jud.V.Belous)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. Iu.Grosu, A.Garbuz, A.Ciobanu)

ÎNCHEIERE

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Țapu Victor, reprezentat de avocatul Valentin Artemii,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Țapu Victor împotriva lui Rotaru Igor, intervenient accesoriu Compania de Asigurări „General Asigurări” cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei din 20 mai 2021 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 19 iunie 2019 Țapu Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Rotaru Igor, intervenient accesoriu Compania de Asigurări „General Asigurări” cu privire la încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 20 noiembrie 2018, aproximativ la ora 12.25, pârâtul Rotaru Igor, conducând automobilul de model XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX și deplasându-se pe traseul R-14, XXXXX în direcția XXXXX, nu a manifestat prudență la trafic și nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, ignorând prevederile pct.42. 2) și prevederile pct.45 din Regulamentul circulației rutiere, neisprăvinduse cu conducerea mijlocului de transport, a ieșit pe partea opusă a carosabilului și a comis tamponarea laterală cu automobilul de model XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX, condus de către cet.Țapu Victor.

În rezultatul tamponării în privința lui Rotaru Igor a fost intentat cauza penală, vinovăția acestuia fiind dovedită prin probele prezentate de procuror și anume: depozițiile părții vătămate Mudrucci Mihail Vasile, a martorilor Cojocari Marian Andrei și Țapu Victor Ilie, procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 20.11.2018, raportul de constatare nr.XXXXXX din 21.11.2018.

Conform Acordului privind stabilirea despăgubirii de asigurare RCA întocmit de CA ”General Asigurări” SA și semnat de către pârât, costul reparației autovehiculului XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX, ce-i aparține cet.Țapu Victor, constituie suma de 39978 lei.

Reclamantul a invocat că încadrul urmăririi penale, pe cazul dat, la indicația procurorului în Procuratura Soroca, Liviu Drăguțan, proprietarul autovehiculului, deteriorat, de model XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX, Țapu Victor a avut calitatea de martor, iar de calitatea de victimă/parte vătămată, a beneficiat doar pasagerul Mudrucu Mihail Vasile.

A notat că în cadrul procesului penal, în ședința preliminară, partea vătămată Mudrucu Mihail a solicitat ca procesul penal intentat în privința lui Rotaru Igor Constantin să fie încetat, pe motiv că pretenții față de acesta nu are și că s-au împăcat. Iar instanța de judecată, în baza art. XXXXX Cod penal a dispus încetarea procesului penal în privința inculpatului Rotaru Igor Constantin ca rezultat al împăcării cu partea vătămată.

La fel, s-a invocat că Țapu Victor nici nu a fost citat în ședința de judecată pe cazul dat, fiind de fapt lipsit de posibilitatea de a înainta inculpatului careva pretenții referitoare la prejudiciile cauzate în legătură cu accidentul dat.

Reprezentantul reclamantului a menționat în susținerea pretențiilor, că CA „General Asigurări” SA a refuzat achitarea despăgubirii de asigurare pe cazul deteriorării autovehiculului XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX, ce-i aparține cet. Țapu Victor.

Astfel, a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a sumei de 39978 lei cu titlu de prejudiciu material și a prejudiciului moral care îl estimează la 20000 lei.

Prin hotărârea din 21 decembrie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, s-a admis acțiunea parțial. S-a încasat de la Rotaru Igor în folosul lui Țapu Victor prejudiciul material în sumă de 39978 lei. În rest, acțiunea privind repararea prejudiciului moral în sumă de 20000 lei s-a respins ca fiind neîntemeiată, deoarece acest prejudiciu s-a restituit numai în cazurile expres prevăzute în lege. S-a încasat de la Rotaru Igor în folosul statului taxa de stat, de a cărei plată a fost scutit reclamantul la depunerea cererii, proporțional părții admise din acțiune în sumă de 1199,34 lei. S-a încasat de la Rotaru Igor la bugetul Judecătoriei Soroca cheltuieli aferente judecării pricinii, suportate de instanța judecătorească în legătură cu înștiințarea și chemarea părților în judecată, în sumă de 58,90 lei.

Prin decizia din 20 mai 2021 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul declarat de Rotaru Igor, s-a casat parțial hotărârea din 21 decembrie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul Central în partea încasării prejudiciului material și cheltuielilor de judecată, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a pretenției date. În rest, hotărârea primei instanțe s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că potrivit materialelor cauzei și a sentinței de condamnare a lui Rotaru Igor s-a stabilit că statutul de parte vătămată i-a fost atribuit numai lui Mudrucu Mihail, persoană care se afla în calitate de pasager în automobilul de model XXXXX care îi aparținea lui Țapu Victor și căruia i-au fost cauzate leziuni corporale.

Or, CA „General Asigurări”, în urma examinării materialelor din dosarul de daune și în special a sentinței din 25.01.2019 prin care a fost condamnat Rotaru Igor, a stabilit că persoana vinovată în producerea accidentului rutier a reparat prejudiciul adus bunului care aparține lui Țapu Victor.

Astfel, în acest sens prin ordinul nr.1372 din 20.05.2019 cazul dat nu a fost considerat caz asigurat cu refuzarea în achitarea despăgubirii de asigurare lui Țapu Victor.

În acest sens, instanța de apel a reținut că la emiterea prezentului ordin de refuz, CA „General Asigurări”, SA a invocat art.28 alin.(5) din Legea nr.141-XVI din 22.12.2006 care prevede că despăgubirile se plătesc de către asigurător nemijlocit persoanelor fizice sau juridice păgubite dacă acestea nu au fost despăgubite de asigurat sau dacă în acordul dintre persoana păgubită și asigurător nu este stabilit altfel.

Astfel, cu referire la ordinul nr.1372 din 20.05.2019 prin care s-a refuzat lui Țapu Victor în achitarea despăgubirii, păgubitul, adică Țapu Victor urma să conteste ordinul dat sau să intenteze o acțiune în conformitate cu prevederile art. 28 alin. (3) din Legea sus indicată, care prevede că dacă persoana păgubită nu este de acord cu decizia asigurătorului privind cuantumul despăgubirii de asigurare, acesta plătește totuși despăgubirea în cuantumul stabilit. În acest caz, persoana păgubită are dreptul să atace decizia asigurătorului în instanță de judecată.

Instanța de apel a concluzionat că, acțiunea înaintată de Țapu Victor cu privire la recuperarea prejudiciului material cauzat în rezultatul accidentului rutier eronat a fost înaintată către Rotaru Igor, or, legislația în vigoare stipulează expres că drepturile persoanei păgubite prin accident produs pe teritoriul Republicii Moldova de autovehicul aflat în proprietatea sau utilizarea asiguratului se exercită față de asigurătorul de răspundere civilă auto direct, la sediul acestuia, sau prin reprezentantul de despăgubiri.

La 16 august 2021, Țapu Victor, reprezentat de avocatul Valentin Artemii prin intermediul oficiului poștal a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a indicat că soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

Mai mult ca atât, instanța de apel eronat a aplicat normele de drept material, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume art.2013 Cod civil.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 20 mai 2021 și expediat participanților la proces la 16 iunie 2021 (f.d.170) și recepționat de Țapu Victor la 22 iunie 2021 conform avizului de recepție (f.d.174).

Prin urmare, cererea de recurs declarată la 16 august 2021, se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 08 septembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimațiilor copia recursului și a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 24 septembrie 2021 CA "General Asigurări" SA a depus referință și a solicitat admiterea recursului depus de Țăpu Victor, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a

recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Țapu Victor, reprezentat de avocatul Valentin Artemii.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Țapu Victor, reprezentat de avocatul Valentin Artemii se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru